

[Finansministeren]

mere fleksibel for den enkelte. Det bliver nemmere at tilrettelægge sin egen tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Det er altså et forslag, der er til fordel for den enkelte, og så sandelig om vi ikke, samtidig med at vi laver et system, der er bedre for den enkelte, sparer ca. 700 mio. kr. i 1992. Det er den type forslag, regeringen godt kan lide. Vi laver en systemændring, der er til gavn for borgerne, og samtidig sparer vi på de offentlige budgetter.

På et enkelt punkt må jeg skuffe fru Mimi Jakobsen, for regeringen er faktisk glad for, at vi er kommet igennem med forslaget om, at aflønningen for arbejdstilbudsmottagere i den offentlige sektor nedsættes til et maksimum. Vi tror, det er et klogt og rigtigt princip, og vi mener faktisk, at der hermed skabes større incitamenter for den ledige til at søge sit arbejdstilbud ude i den private sektor, hvor man kan få mere i indtjening, når arbejdstilbudet bliver gennemført, og hvor vi ved, at sandsynligheden for, at arbejdstilbudet derefter fører til egentlig vedvarende beskæftigelse er større, end hvis arbejdstilbudet gennemføres i den offentlige sektor, hvor man pr. definition ikke må blive i den pågældende institution.

Vi mener også, der er tale om systemændringer på boligområdet. Vi synes, denne finanslov er udtryk for, at byggeaktiviteten søges drejet fra det statsstøttede nybyggeri til privat vedligeholdelses- og forbedringsarbejde. Vi synes, det er et gennembrud, at vi nu får ændret reglerne om den individuelle boligstøtte både for så vidt angår arealnormen og for så vidt angår det, at vi tager fællesantennen ud af huslejebeholdningen. Vi er derfor glade for, at det er så bredt et flertal i Folketinget, der har bakket op om disse beslutninger.

Vi er også godt tilfredse med, at de seks partier nu har givet tilslutning til regeringens initiativer for at begrænse de offentligt ansattes sygefravær. Vi er godt tilfredse med, at vi nu skal forhandle om at indføre en betalingsordning for hjemmehjælp, som kan sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne, således at indsatsen koncentrerer sig på de områder, hvor behovet er størst. Vi mener faktisk, at den omlægning af statens aktiver, der er en del af grundlaget for at kunne finde de 3,1 mia. kr., er med til at understøtte tendensen til øget markedsorientering af den offentlige sektor.

Vi mener således, at selv om vi ikke kommer igennem med alle de besparelser, vi gerne havde set, så er vi faktisk kommet igennem med nogle systemgennembrud, der både sikrer os et bedre samfund og reducerer de offentlige udgifter. Det er den type systemgennembrud, det er den type strukturændringer, vi i 1992 vil lade efter, når vi skal udarbejde det næste forslag til finanslov.

Hr. Jes Lunde forsøgte at give det indtryk, at den finanslov, der nu bliver vedtaget, ikke er udtryk for KV-politik. Det er da rigtigt, at finansloven ikke er udtryk for ren KV-politik, for vi har ikke et rent flertal. Vi må, som fru Mimi Jakobsen og andre har sagt det, forhandle os frem til en løsning, hvor alle forhåbentlig synes, at det resultat, der er kommet ud af det, er tilfredsstillende.

Jeg mener også, at vi er i en situation, hvor der ikke er nogen tabere blandt de seks partier, der står bag finansloven. Jeg mener også, at vi alle er vindere, også selv om vi ikke er kommet igennem med al vores egen politik. Sådan er det jo i et forlig. Men der er i hvert fald tilstrækkelig KV-politik i den finanslov, der nu vedtages, til, at vi med glæde kan stå bag den.

Det kan jeg måske bedst illustrere ved at sammenligne med, hvad det så egentlig var for en finanslov, vi kunne komme igennem med sidste år, hvor vi var fem partier, der stod bag den, nemlig De Konservative, Venstre, CD, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Sparekravene var ca. de samme, 7,7 mia. kr. sidste år, 8,3 mia. kr. i år. Sidste år kom vi igennem med produktivitetsforbedringer for 1,7 mia. kr., i år for 2 mia. kr. Sidste år kom vi igennem med forstærket restanceinddrivelse på 0,4 mia. kr., i år 1,5 mia. kr. Og jeg står varmt bag det flertal, der jo faktisk så også omfatter SF, der mener, at det ikke er rimeligt, at restancerne til det offentlige er blevet fordoblet og udgør ca. 30 mia. kr.

Vi kan ikke tillade os over for de gode betalere, at deres skat skal være højere, fordi de dårlige betalere ikke vil vise det hensyn at betale, så jeg er godt tilfreds med, at en forstærket restanceinddrivelsesindsats er en del af udførelsen af finanslovens måltal.

Men så kom vi jo i år i modsætning til sidste år igennem med de indgreb på overførselsområdet, som jeg just har nævnt: efterløn, arbejdstilbudsløn, boligområdet. Det er altså go-